

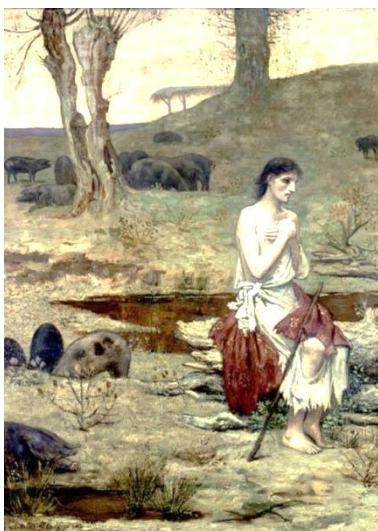
GLASILO SV. PETRA

NA KRISTAN VRHU

6. MAREC 2016 - 4. POSTNA - LETO V, št. 10

Evangelij: Izgubljeni sin se vrne k očetu Lk 15,1 3.11 32

¹ Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestnarjarji in grešniki, da bi ga poslušali. ² Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in je z njimi.« ³ Tedaj jim je povedal tole priliko: ¹¹ »Neki človek imel dva sina. ¹² Mlajši med njima je rekel očetu: »Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!« In razdelil jima je imetje. ¹³ Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. ¹⁴ Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. ¹⁵ Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. ¹⁶ Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. ¹⁷ Šel je vase in dejal: »Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. ¹⁸ Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. ¹⁹ Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.« ²⁰ In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil; pritekkel je, ga objel in poljubil. ²¹ Sin mu je rekel: »Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.« ²² Oče pa je naročil svojim služabnikom: »Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! ²³ Pripeljite pitano tele in ga zakôljite ter jejmo in se veselimo! ²⁴ Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.« In začeli so se veseliti.

²⁵ Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. ²⁶ Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: »Kaj pa to pomeni?« ²⁷ Ta mu je rekel: »Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker se mu je zdrav vrnil.« ²⁸ Razjézil se je in ni hôtel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in mu prigovarjal. ²⁹ On pa je očetu odgovóril: »Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi še nikoli nisi dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. ³⁰ Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami potratil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.«

³¹ On pa je rekel: »Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. ³² Vzradostiti in poveseliti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.« «

KATERI SIN JE OČETU BOLJ PRI SRCU?

Zgodba izgubljenega sina, enega izmed milijonov, kar nas je na tej naši zemlji, je v dva tisoč letih krščanstva dajala novo upanje mnogim, ki niso bili nič slabši kot mi. Že Jezusovi poslušalci, ki so imeli ušesa svojega srca odprta za nauk Božjega usmiljenja, so zgodbo pravilno razumeli. V očetu, ki izgubljenega sina sprejme s solzami veselja, so spoznali nebeškega Očeta, Boga, o katerem je že v Stari zavezi zapisano: "Usmiljenja hočem in ne daritve ... Nočem smrti grešnika, ampak da se spreobrne in živi." V izgubljenem sinu pa so prepoznali sami sebe. To so brž odkrili srečni cestinarji in grešniki, ki so bili srcu božjega Zdravnika tako blizu prav zaradi svoje revščine in bolehnosti. Niso pa mogli tega dojeti farizeji in pismouki, ki so se tako samovšečno imeli za pravične, dobre in poštene. Bili so prepričani, da Božjega usmiljenja in odpuščanja ne potrebujejo, saj natanko izpolnjujejo vse Božje zapovedi. Nje je božji Učitelj upodobil v starejšem sinu, ki je bil jezen zaradi očetove dobrote, izkazane mlajšemu bratu – klatežu!

Tudi danes hodijo po svetu izgubljeni sinovi: med njimi sem jaz, si ti, smo kar vsi po vrsti. Po tem svetu pa hodijo tudi "starejši" sinovi – in tudi med njimi se bomo našli! To so tisti, ki z lahkoto obsojajo "grešnike" in nimajo zanje besedice razumevanja. Ponavadi so to zelo pobožni ljudje, kakor so bili v Jezusovem času farizeji in pismouki, manjka pa jim glavno: ljubezen, ki se kaže v razumevanju sočloveka in prizanesljivosti do njegovih napak. Tako imenovani pravični kristjani radi nastopajo v vlogi javnih tožilcev. Jezus nas opominja: "Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Odpuščajte in vam bo odpuščeno." Boga žalimo, če na grešnike kličemo njegovo kazen, ne molimo pa za njihovo spreobrnjenje.

Pater Albin Škrinjar je napisal dve zajetni knjigi premišljevanj na podlagi evangelijev. Ko si v duhu predstavlja srečanje med izgubljenim sinom in njegovim očetom, piše: "Božja ljubezen je sila, ki jo druga sila (človekova samovolja in trma, njegova sebičnost in hudobija) zadržuje. Brž ko ta ovira odpade, plane naprej s še večjo močjo. Samo oče tako zelo ljubi svojega otroka; in Bog je zares naš Oče in Stvarnik. Nikoli ni zemeljski oče tako zelo oče kot Bog, ki nam daje ne samo naravno, ampak tudi nadnaravno življenje, in tako hrepeni, da bi nam ga vrnil, če smo ga izgubili. Z ljudmi človek težko pride do sprave, z Bogom tako lahko! Gotovo se je najlažje pomiriti z Bogom: le trenutek, da človek obudi popolno kesanje, in računi so poravnani. Kako dolgo traja, da človek, ki je užaljen, obvlada vsa tista čustva sovraštva, odpora, vse maščevalne želje do osebe, s katero se je spril!"

Kateri sin je Očetu bolj pri srcu? Gotovo mu je ljubši človek s skesanim srcem, kot pa tisti, ki je v svoji "pravičnosti" ozkosrčen. *Silvester Čuk*

ŠEL BOM K OČETU, KI JE DOBER

V priliki o izgubljenem sinu nehote vidim tudi zgodbo številnih današnjih mladih, ki zapustijo starše. Ti jih imajo radi, zato zelo trpijo, ko odidejo in zabredejo na kriva pota. Tudi v evangeliju oče trpi, ko ga zapušča najmlajši sin. Ker ga ljubi, trpi, a mu pusti svobodo, da odide.

Morda se nam zdi, da ima evangeljska zgodba prelep konec: sin se vrne k očetu. Kdaj se je pravzaprav sin odločil za to? Takrat, ko je padel najnižje, ko je pasel svinje in mu ni nihče ponudil niti hrane, ki so jo jedle te za Jude nečiste živali. Evangelij tudi pove razlog za sinov odločilni korak. K temu pripomore spomin na očetovo dobroto. Sin se spomni, kako dober je njegov oče, ki ne daje kruha samo svojim, ampak celo najemnikom, in to v izobilju. Ko se zave očetove ljubezni in dobrote, sklene: »Vstal bom in šel k očetu.« Sin se je spreobrnil, ker je odkril, da je ljubljen.

Starši velikokrat trpijo, ko se njihovi otroci izgubijo ali zavrnejo Boga in zapustijo pot, ki so jih jo učili. Zato jih želijo privedi na pravo pot s trdo besedo, morda z zavrnitvijo ali celo grožnjo. »Evangelij pa uči, da človek ne spremeni svojega življenja, svoje miselnosti, se ne spreobrne k dobremu zaradi tega, ker bi ga kdo nadrl, mu očital, ga kaznoval, ampak zaradi tega, ker odkrije, da je ljubljen, kljub temu da je grešnik,« piše M. I. Rupnik. Tudi sodobni izgubljeni sinovi se bodo lahko vrnili na pravo pot, če bodo v stiski. Ko se bodo morda znašli na dnu, se bodo lahko spomnili, da jih nekdo ljubi in se lahko vrnejo k njemu. Lahko tudi trdimo: gorje človeku, če se takrat, ko bo v krizi, ne bo mogel spomniti, da ga kdo ljubi, kljub temu da je grešnik! Le h komu naj potem gre? Morda je danes prav zato toliko nesrečnih (mladih) ljudi, ker se v stiski ne morejo spomniti, da so brezpogojno ljubljeni, in ker ni ljudi, ki bi jim to povedali. *Po: B. Rustja*

SVETA SPOVED: V nedeljo povabljeni k sveti spovedi. Priložnost bo pred jutranjo sv. mašo, pred drugo sveto mašo in tudi med tednom. Lepo povabljeni, da opravite sveto spoved za velikonočne praznike.

MOLITEV KRIŽEVEGA POTA: Vsak postno soboto bomo sveto mašo pričeli z molitvijo križevega pota.

Vsako postno nedeljo ob 15. uri bo molitev križevega pota med kapelicami k sv. Roku v Šmarju.

KRIŽEV POT Z BIRMANCI

V nedeljo ob 15. uri, bodo Križev pot k sv. Roku vodili naši letošnji birmanci. Ob 15. uri se zberemo v župnijski cerkvi v Šmarju in od tam krenemo proti sv. Roku. Lepo vabljene družine birmancev, botri, v kolikor so že izbrani in vsi verniki, da se pridružimo molitvi naših birmancev. V primeru slabega vremena bo križev pot v župnijski cerkvi v Šmarju.

ROMANJE NA MADŽARSKO

V času od 25. do 27. aprila bo potekalo romanje na Madžarsko. Ob 1700. letnici rojstva sv. Martina, ki je bil rojen v Sombotelu na Madžarskem, se

odpravljamo na romarsko pot, ki je zaznamovana s tem priljubljenim svetnikom. Pannonhalma, velika benediktinska opatija sv. Martina, Budimpešta, glavno mesto Madžarske, Estergon, duhovno središče Madžarske in sedež Madžarskega primasa, Zalavar, kjer sta imela sedež sv. brata Ciril in Metod. Čim prej se prijavite. Cena je 160€.

ŽUPNIJSKI VINOGRAD: Kot sami veste ima župnija vinograd, ki pa ostaja z letošnjim letom brez oskrbnika. Če bi kdo želel pridelovati vino ali grozdje za svoje potrebe, lahko dobi vinograd v brezplačen najem. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da ga bomo morali posekati.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tem tednu skrbijo za cerkev verniki iz Kristan Vrha.

4. POSTNA NEDELJA			
Ponedeljek 7.3.2016	sv. Perpetua in Felicita , muč.		
Torek 8.3.2016	sv. Janez od Boga redovnik	15.30 16.00	<i>molitev rožnega venca</i> za † Marijo, Stankota, Brankota in Srečka Murko, Katko Inkret <i>molitev za duhovne poklice</i>
Sreda 9.3.2016	sv. Frančiška Rimska , redov.		
Četrtek 10.3.2016	sv. 40 mučencev		
Petek 11.3.2016	sv. Benedikt škof		
Sobota 12.3.2016	sv. Inocenc I. papež	7.30 8.00	<i>molitev rožnega venca</i> za † Alojza Vehovar in Janeza Plešnika
Nedelja 13.3.2016	5. POSTNA – TIHA NEDELJA sv. Leander Seviljski menih	8.00 8.30 10.30	<i>spovedovanje</i> za † Leopolda Kužnarja za † Edvarda Jagodič in sorodnike, Marijo Povalej (obl) in sorodnike, Vilija in Janeza Strašek, Stankota Rupnik za † dva Jožeta in Rozalijo Zvonar, Ano in Franca Galuf <i>spovedovanje</i> za † Terezijo in Miciko Jančič, starše Jančič za † Frančiško Strnad, Amando, Ano in Jožeta Nuncič